

Fra Aftenbladets arkiv

-Ved Christian F. Uhl

Besøg til Nedre Oftedal og en fisketur.

(del 3 av 4)

Der var berammet to møder paa Kvædnamoen, et om lørdagen kl. 5 og et om søndagen kl. 11.

Vi sa, veret saa truende ud. Og det kan hælde, det kom. Just ved den tiden, vi skulde begynde vort lørdagsmøde bare silte og pøste an ner og blæste ikke lidet. Holdt paa saan hele kvelden og ud paa natten. Og dog var det smaat med hvad vi siden hørte, di hadde hat det længer vest i bygden og nordover lige til byn. Trær blæste tvert af eller rykkedes op med roden og vandet gik i bækker, no ligt den søndagen.

Trods veret var stuen hans Aadne stappet om kvelden, og dagen efter, da veret var skjønt og behageligt, var der enda fler; for da kom der langveisfra ogsaa, fra Seldal og Norland og der. Velsignede møder, opmærksomme og modtagelige tilhørere. Mange af dem slugte ordet, kunde vi se paa dem, og frydet sig ved å høre om guds uudgrundelige kjærlighed til menneskene.

Det sir sig selv, at vi under opholdet hernede på Oltes fabriker, hvor den dygtige og af alle agtede spindemester hr. Peder T. Oftedal, syntte os kring overalt.

Sammen med ham og bro´ren, han Aadne, gjorde vi søndag morgen en tur rundt om paa «vodlen», hvor der var høiest, og hvorfra man hadde udsigt over hele dalen nedover, opover Ulvstien (?) og udover Kvælvafjeldene, Øigafjedlet, Bærafjedlet og over til Frafjordfjeldene.

I hensyn til skjøn beliggenhed og trivelige omgivelser kan nedre Oftedal ikke maale sig med øvre, der ligger bred og lys og flad lige til vandet, det store og venlige Oltedalsvandet med Haugamork paa sørsiden, og Ravndal i det nordvestre hjørne. Ogsaa nedre Oftedal med sine hauer og veldyrkede jorder er dog ganske vakker paa sørsiden af aaen, men huttitu hvor øde og kalt og vaat paa nordsiden indunder di høge, vilde fjeldene.

Fabrikerne tilligemed spinderens og vævernes boliger lyser smukt op paa garen.

Efter samlingen hos han Aadne var vi sammen med vævemesteren og flere til middag hos spindemesteren og hadde der en overmaade behagelig afskedsstund i hans nye hus og trivelige hjem.

Det var aftalt med vor vanlige kompagnon paa fisketuren, at vi søndag aften skulde møde paa Haraland i Gjesdal for straks den følgende morgen å paabegynde en 2 dages fisketur i Gesdal – i Mellusvandet i Kyllingstadmarken. Hadde halvanden mil å kjøre did. Veiret var rimeligt. Torger Lima mødte frem til søndagsmødet paa Nedre Oftedal for å bringe os til Haraland. Straks efter middagen tog vi da afsted, stanste en times tid paa Lima og kjørte saa videre til bestemmelsesstedet, hvor kompagnonen allerede var arriveret for en times tid siden.

Det sinkede os ikke lidet, at vi ved kirken netop kom opi tvende store drifter, som rak lige derfra og til Grovigen. Vi maatte altsaa kjøre i skridt hele veien bagefter hele den horjen af smale. Men det var en høist interessant forsinkelse. For det er et skjønt skue å se saa mange faar på et bret.

Mandag morgen hadde vi en svare sjau for å faa baaden vors opkjørt fra Skarbø til Mellusvandet og os selv med pargasen. Men det gik. Blev riktignok ikke færdige med det før ved middagstider; men da det hele formiddagen var ganske blikstille, saa vandet laa glat og blankt som en plade, forsømte vi intet med det. For under saanne omstændigheder nytter det ikke å forsøge med no fiske.

På sørsiden af vandet, vi kaldte «Proviantkraanaa», stelte vi oss da ordentlig istand til å ta paa om eftermiddagen eller i kveldingen. Lagte vor middag, saa lukullisk¹ som det er muligt tilfjelds; kogte vor kaffe; agnet voe udlæg og kvilte middag i bakken med oljekappen under og frakken over. Det var vi to og saa Parnelius og sønnen.

Det er no af det tiveligste, hyggeligste og mest forfriskende for legeme og sjæl, vi vet – en go versdag, i godt kameradskab, å faa ferdes i fjeldene og fjeldvandene, ta noen runder med fiskeredskaberne saa dann og vann og forresten ligge og strække sig i bakkene og prate om dit og dat, som det kan falde sig. Det er selvfølgelig ikke den smule fisk om å gjøre, vi kan dra op en sjelden gang saan; men det er den interessante færden i fjeld og skog og li, fjeldluften og vandet ra klippen, den midlertidige frihed for overhæng og bekymringer, det behagelige selskab, den fantalige levemaade og di mange fornøielige historier, som vanker under saanne forholde og gir lungerne en rystelse, som næsten er umulig paa fladen og i byen – det er det, som gjør, at en lægger saa mye vont aat sig og paatar sig di mange besværligheder, slige ture gjerne fører med sig. Med selve fisken, en undertiden kan faa, er det nesten bare fornøielsen ved aa dra ´n og saa ganske lidt til å skrøide af, hvilke karer vi er til å fiske. Var det ikke det, saa kunde vi meget lettere og billigere kjøbe fisken.

¹ lukullisk = overdådig